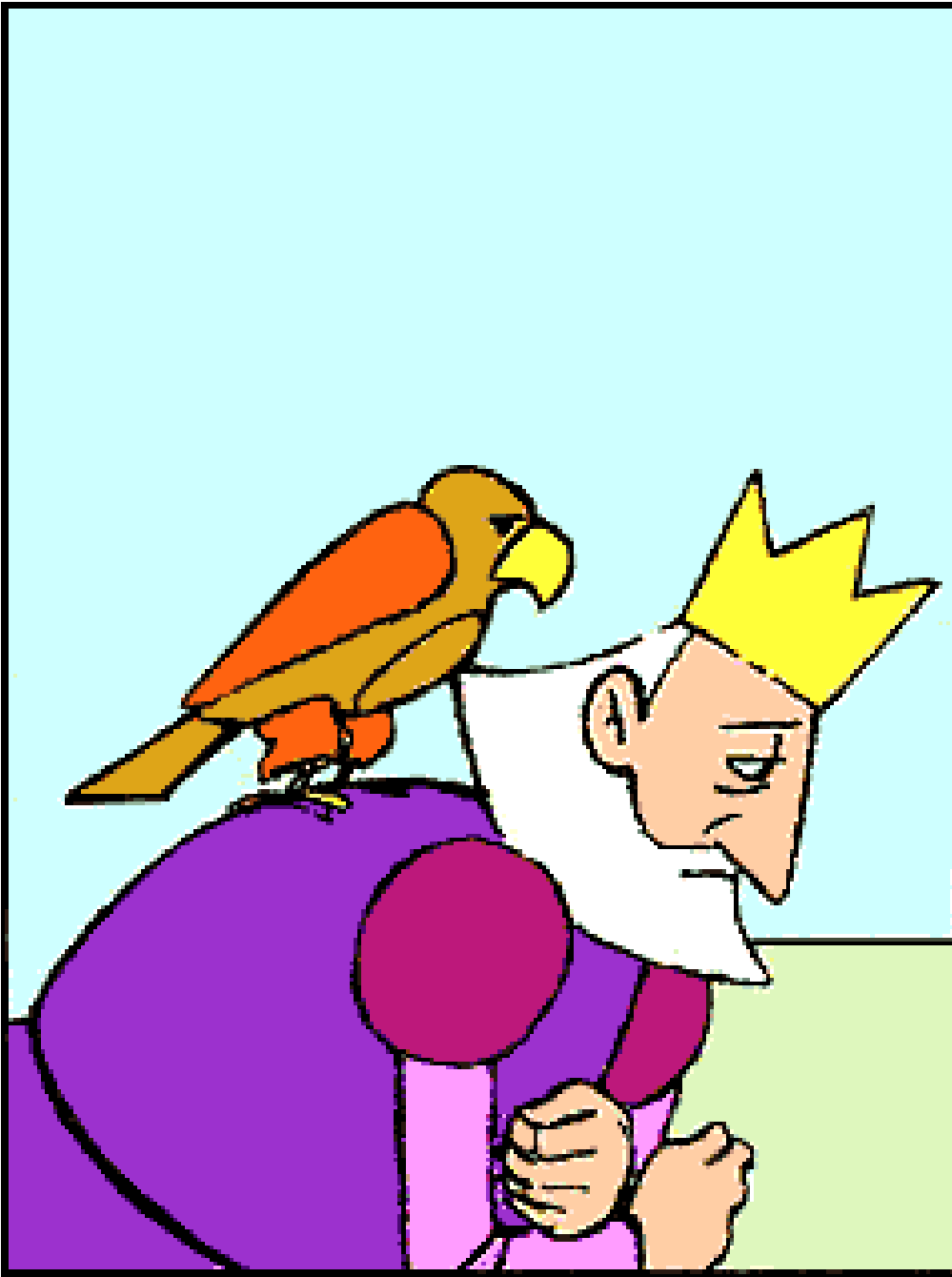

המלך והנץ

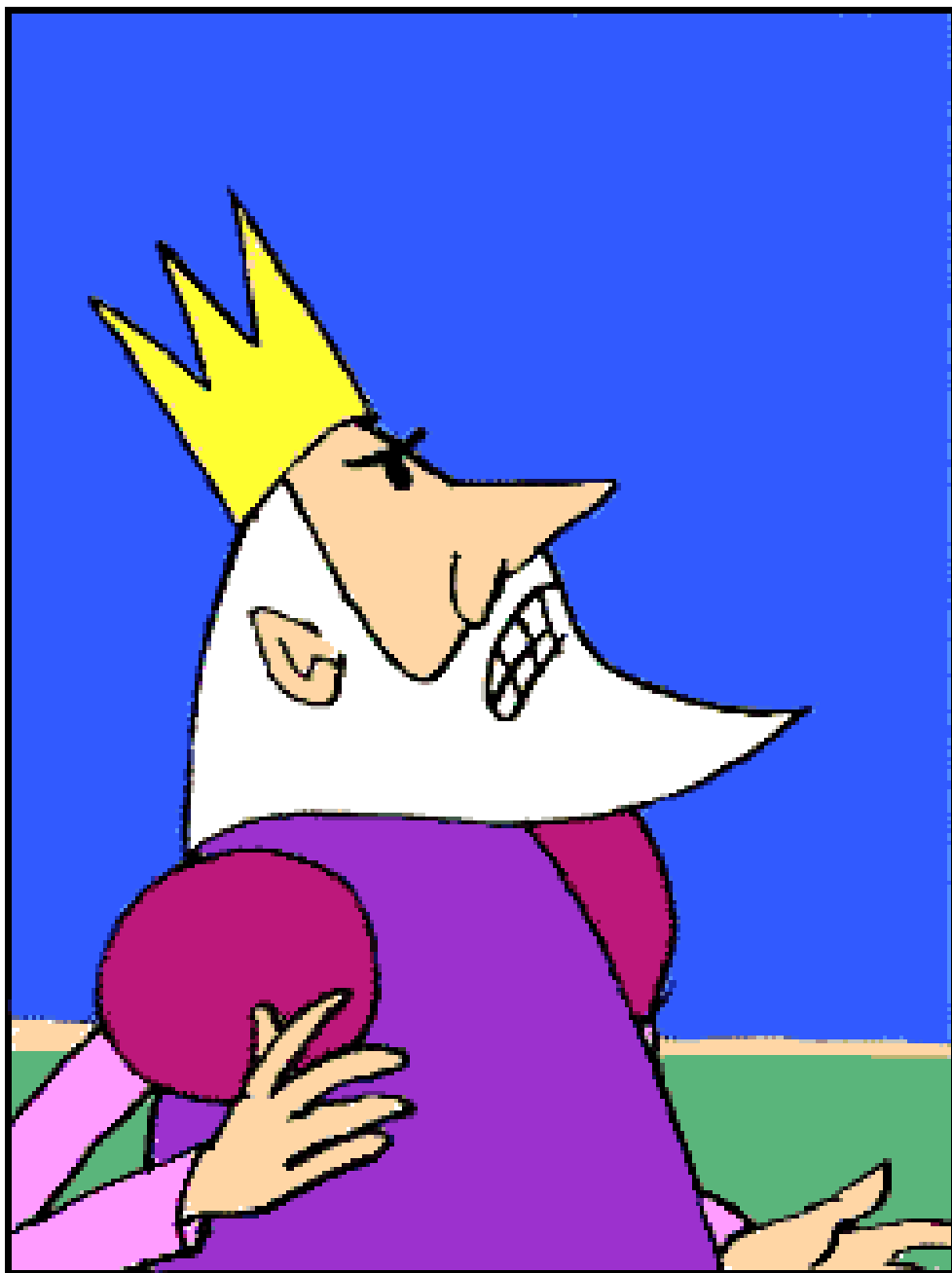
מלך גדול היה בדרך הביתה
מארץ רחוקה.
הוא תעה בדרך. הוא היה
לבד והיחידי שליווה אותו
היה הנץ הנאמן שלו.
בלילה הם רעדו מקור.
ביום השמש צרבה את
עורם. לא היה להם אוכל, לא
היה להם מה לשתות.
המלך חשש שהם ימותו
מצמא.

אך בלילה השלישי, כשנראה
הכל אבוד, המלך שמע
פתאום רעש של מים.
הם הלכו לכוון זה וראו נחל
הזורם במורד הגבעה.

מהר הוציא המלך את הכוס
שלו ומילא אותה במים
קרירים.
אך כשהרים אותה לשפתיו,
הנץ התנפל עליו והוציא את
הכוס מידיו.

המלך מיהר ומילא את הכוס
בשנית.
ושוב, הנץ הפיל אותה מידי
לפני שיכול היה לשתות.

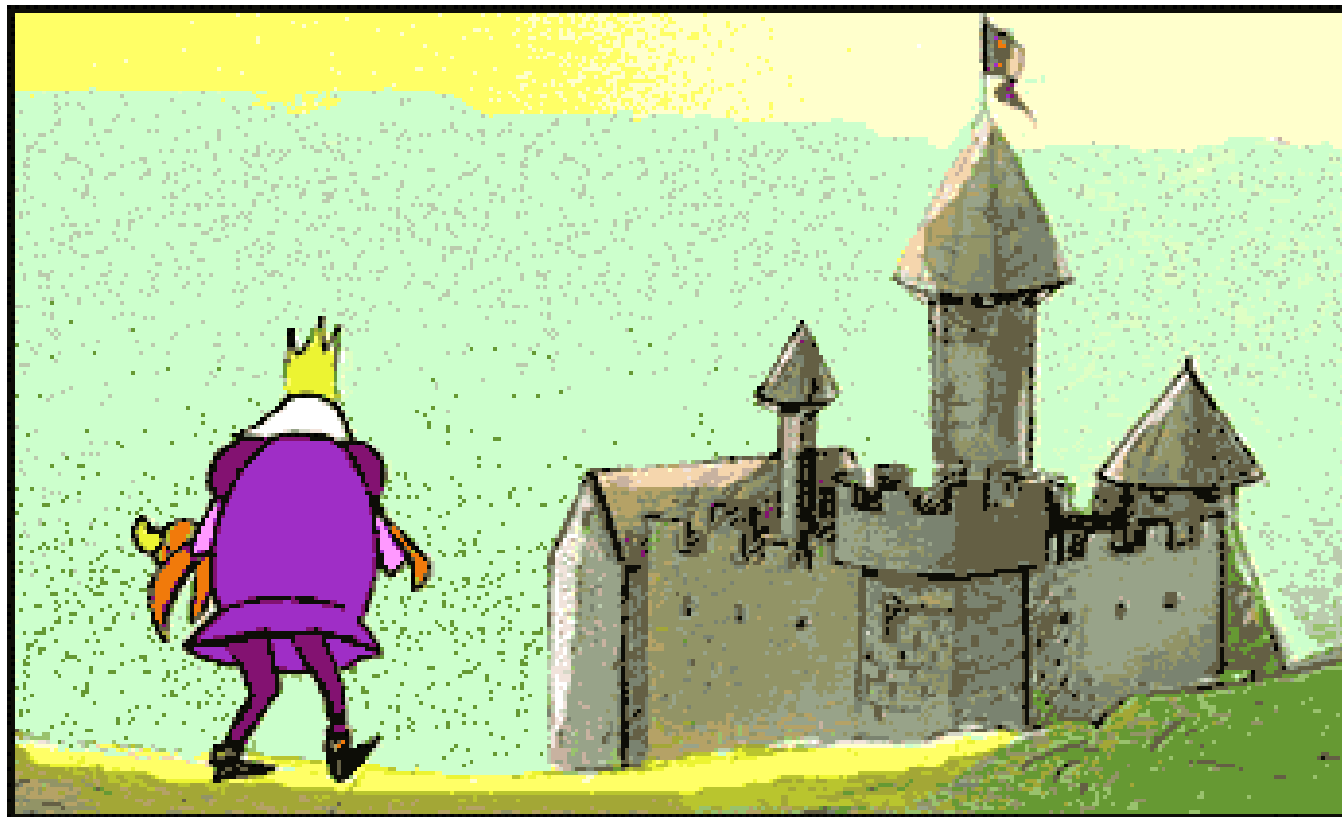
המלך מילא את הכוס בפעם
השלישית והנץ שוב הפיל
אותה מידי.ו.
בכעס גדול הוציא המלך את
חרבו ובמכה אחת הרג את
ידידו, הנץ.

בידיים הועדות המלך הרים
את הכוס ורצה למלא אותה
במים.
אבל אז ראה משהוא אחר
באור הירח.

המלך ידע שהמפלצת הייתה
הורגת אותו אילו לגם טיפה
מהמים האלה.
הנץ רק רצה להציל את חייו.
המלך זרק את הכוס
והתיישב, בוכה ליד ידידו
המת.

למחרת בבוקר עם עלות השמש המלך הביט מהגבעה הגבוהה.
למטה ראה את הממלכה שלו.
וכשכך עמד לבדו על הגבעה,
נשבע לעולם לא להניף את חרבו בכעס.
ברגליו העייפות ובלב כבד המלך לקח את גופת הנץ
והלך איתו באיטיות הביתה.